

4 У Луцьку відбулася презентація вагомого дослідження львівського історика професора Богдана Гудя

8 Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту рухомого обладнання, що працює під тиском»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

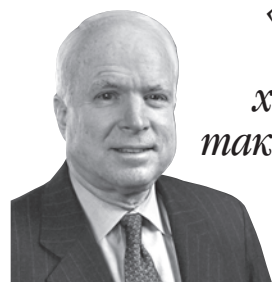
СУБОТА, 14 ЛИПНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№130 (6246)

ЦИТАТА ДНЯ

ДЖОН МАККЕЙН:

«Путін ворог Америки не тому, що ми так хочемо, а тому, що він так вирішив. Він вирішив вдертися в Україну й анексувати Крим».

Голова комітету Сенату США про те, якою має бути позиція глави Білого дому Трампа щодо Росії на майбутній зустрічі з президентом РФ Путіним

Олеже, живи!

Фото з сайту radiosvoboda.org

Крок до легалізації

ЄВРОБЛЯХИ. Український парламент ухвалив у першому читанні два законопроекти, які врегульовують розмитнення машин з Європи, повідомляє УНІАН. Зокрема, законопроект №8487 вносить зміни до Податкового кодексу щодо оподаткування акцизом легкових автомобілів. Документ пропонує ввести нову модель оподаткування акцизним податком легкових моторних транспортних засобів. Планують встановити базові ставки акцизного податку для нового легкового транспортного засобу з бензиновим двигуном об'ємом 1000 кубічних сантиметрів у розмірі 50 євро за одиницю і для нового легкового транспортного засобу з дизельним двигуном аналогічного об'єму 75 євро за одиницю.

Проект закону №8488 вносить зміни до Митного кодексу та деяких законодавчих актів щодо ввезення транспортних засобів на митну територію України. Він дозволяє вводити обмеження на кількість автомобілів, які можна ввезти без грошового забезпечення. Зокрема, нерезидент зможе без грошового забезпечення ввезти в режимі тимчасового ввезення лише одне авто.

ЦИФРА ДНЯ

2,3 млрд євро

становив аграрний експорт України до країн ЄС за п'ять місяців цього року

ВОЛЯ АБО!.. Учора політичний бранець Кремля зустрів свій 42-й день народження, з них п'ятий — за ґратами

Газета для тих, хто приймає рішення

Тривас передплата «Урядового кур'єра» на 2018 рік. Передплату приймають усі відділення зв'язку Укрпошти. Також її можна оформити на сайтах: ДП «Преса» www.presa.ua уДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	28 грн	50 грн
на 3 місяці	84 грн	150 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс 61035

УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2018 рік — безкоштовна.

У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздруку»

4 820103 080053

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 13 липня 2018 року

USD 2622.8045 за 100 доларів США EUR 3057.6655 за 100 євро RUB 4.2163 за 10 рублів AU 326499.82 AG 4174.19 PT 219791.02 PD 246543.62 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Умови ведення туристичного бізнесу стануть жорсткішими

НА ЧАСІ. Глава уряду відповів на запитання депутатів і подякував їм за плідну співпрацю протягом восьмої сесії ВР

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Прем'єр-міністр Володимир Гройсман виступає категорично проти підвищення цін на газ для населення до ринкового рівня, оскільки це може негативно позначитися на добробуті населення. Проте, на його думку, це може стати вимушеним кроком для запобігання економічній катастрофі та злидням, спричиненим проблемами з обслуговуванням зовнішніх боргів України. Про це очільник Кабміну заявив під час години запитань до уряду в парламенті.

Зовнішні борги «тиснуть» на газ

Прем'єр зазначив, що обов'язково проведе консультації з лідерами фракцій з цього питання, а також зауважив, що брак підтримки міжнародних партнерів, які виступають за ринковий механізм ціноутворення і встановлення єдиної вартості газу, може призвести до серйозних проблем із виплатою зовнішнього боргу, і як підсумок — до злиднів громадян. Отже, він сподівається на розуміння представників МВФ у цьому питанні.

«Уже зараз сповільнюється інфляція, стабільніші ціни. Наступного року ситуація буде ще кращою. Але якщо ми не зможемо обслуговувати зовнішні борги, в нас будуть величезні проблеми, які відчують не олігархи, а, як завжди, звичайний український громадянин. Але не припускаю такого сценарію», — підкреслив Володимир Гройсман.

А задля швидкого та якісного вирішення питання автовласників автомобілів з іноземною реєстрацією, які останні кіль-

Прем'єр наголосив, що уряд працює над тим, щоб значно посилити відповідальність туроператорів та перевізників, якщо вони зривають відпустки українців

ка днів мітингували під стінами Верховної Ради, глава уряду закликав парламент спільно розробити законодавство щодо стимулювання автови-робництва всередині України. «Потрібне національне законодавство стимулювання автови-робництва всередині країни. Створімо ідеальні умови, щоб всевітні автови-робники приходили в Україну. Це вимагає нашого спільного рішення, і я готовий повністю сприяти», — заявив Прем'єр. Він пообіцяв водіям захист від репресій Національної поліції у зв'язку з ухваленням Кабінетом Міністрів постанови №479,

якою уряд розширив повноваження поліцейських щодо контролю над митниками. «Жодних репресій щодо водіїв з єврономерами бути не може. Сьогодні проведе зустріч із Нацполіцією, щоб врегулювати це питання на законодавчому рівні. Ми вас захистимо. Але просимо і вас дотримуватися закону і Правил дорожнього руху. А депутатів я б просив максимально швидко затвердити рішення для врегулювання цієї ситуації», — сказав він. Постанову №479, за словами Прем'єра, розроблено для того, щоб руйнувати тіньові схеми під час розмитнення товарів в

Україні. «Поліція не входить до митних зон. Може, але не входить. Вона працює аналітично з базами даних, щоб вираховувати такі схеми. Тому вважаю, що цю постанову треба лише підсилувати», — сказав Володимир Гройсман.

Туроператори-шахраї мають відповісти

Відповідаючи на запитання нардепа Анни Романової (фракція «Самопоміч») про колапс на туристичному ринку, коли, за її словами, остан-

нім часом понад 2 тисячі українців стали жертвами туроператорів-шахраїв, які продали турпутівки більше, ніж є авіамісць, а за перший квартал 2018 року спостерігалось близько 3 тисяч затримок авіарейсів, очільник Кабміну нагадав, що туристичні компанії, які надавали неякісні послуги, приватні, й державі не просто на них впливати.

Ситуація навколо туристичних компаній — «це серйозний дзвінок», який свідчить про проблеми в галузі. Тож коли почалися проблеми з перевезенням людей, Прем'єр дав доручення першому віце-прем'єр-міністру створити робочу групу для їх розв'язання. Її представники мають внести пропозиції для посилення відповідальності за туристичну діяльність. Уряд працює над тим, як посилити відповідальність і зробити жорсткішими умови для ведення туристичного бізнесу.

Гострими були запитання від представників кількох фракцій про заборгованість із зарплати шахтарям, яка нині сягає 1,4 мільярда гривень, і про нестачу вагонів для вивезення продукції, яку вони важкою працею добувають день у день.

Прем'єр відповів, що борги виникли не сьогодні, проте уряд докладає всіх зусиль, щоб розв'язати проблему. Гроші на це спрямовують з інших статей держбюджету, але поки що цього недостатньо для повного вирішення питання. Адже беззаперечно, що людина праці має отримувати зарплату вчасно і повністю.

Перед закриттям сесії Верховна Рада внесла зміни до державного бюджету України на 2018 рік, згідно з якими на дотації державним вугільним шахтам буде додатково надано 1,4 мільярда гривень.

Заради відновлення довіри суспільства

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА. Робота Вищого антикорупційного суду в Україні стане елементом оздоровлення всієї судової системи, кроком до відновлення справедливості й довіри в суспільстві, а також холодним душем для всіх, хто порушує закон і заміною інтереси держави особистими. Так Прем'єр-міністр Володимир Гройсман прокоментував ухвалення Верховною Радою закону про внесення змін до закону про судоустрій і статус суддів в частині започаткування роботи антикорупційного суду. Цей документ фактично завершує формування антикорупційної вертикалі в Україні і є важливою умовою продовження співпраці з міжнародними партнерами держави, передусім МВФ. Документ серед іншого встановлює процедуру апеляції та механізм передачі справ до розгляду.

«Ми об'єдналися, щоб ухвалити закон, бо українці хочуть мати право на справедливий суд і бачити справедливих вироки для корупціонерів, незважаючи на те, які посади вони обіймають і де працюють», — сказав Прем'єр. Він наголосив, що створення Вищого антикорупційного суду в нашій державі було дуже важливо передусім для відновлення довіри суспільства і міжнародної спільноти та західних інвесторів до державних інституцій.

«Голосування мало вигляд трохи драматичний, але я радий, що рішення було ухвалено», — сказав Володимир Гройсман, який стежив за процедурою голосування. Він подякував тим народним депутатам, які віддали голоси за закон, і Голові Верховної Ради, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Пенсійний фонд співпрацюватиме з офісом омбудсмена

Оксана КРАМАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

РЕФОРМА. Кількість точок доступу до пенсійних послуг у всій Україні на сьогодні становить понад 1,5 тисячі. Про це повідомив Олексій Зарудний під час засідання правління Пенсійного фонду, повідомляє прес-служба відомства.

У ході засідання Олексій Зарудний поінформував про виконання основних пріоритетів діяльності Пенсійного фонду в I півріччі 2018 року. За шість місяців цього року до бюджету фонду надійшло 167,9 мільярда гривень, з них 95,5 мільярда становили власні кошти (з них 93 мільярди гривень частини єдиного соціального внеску) та 72,3 мільярда надійшло з держбюджету. Загальні видатки Пенсійного фонду в першій половині цього року становили 174,3 мільярда гривень, що на 49,7 мільярда, або на 39,9% більше, ніж торік. За словами Олексія Зарудного,

пріоритетом роботи Пенсійного фонду залишаються якість і доступність для громадян послуг, які надають його органи. Він повідомив, що в цьому напрямі відомство має позитивну динаміку. Це стосується створення віддалених робочих місць в об'єднаних територіальних громадах, ЦНАПах, прозорих офісах. З початку року їх кількість збільшилась з 568 до 898. Разом з підрозділами обслуговування територіальних управлінь загальна кількість точок доступу до пенсійних послуг в Україні становить на сьогодні 1581. У фонді налаштовані й надалі розвивати цю позитивну динаміку.

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Людмила Денісова, яка взяла участь у засіданні, висловила пропозицію підписати меморандум про співпрацю між фондом і офісом омбудсмена для захисту прав громадян зокрема з пенсійних питань. «Така співпраця надасть можливість нам використати

мережу фонду і спільно працювати на користь громадян», — пояснила Людмила Денісова. Важлива в захисті та відновленні соціальних прав людей інформаційна складова. Минулого місяця було запроваджено два нові сервіси: SMS-інформування про факт сплати/несплати роботодавцем страхових внесків і зарахування/незарахування відповідного періоду до стажу та дистанційна видача довідок з підтверджувальним QR-кодом про розмір пенсій, страховий стаж, заробітну плату й сплачені внески. На засіданні правління було розглянуто основні питання розвитку інформаційних технологій. Зокрема завершення до кінця року переходу на централізовану систему призначення та виплати пенсій на базі електронної пенсійної справи в усіх регіонах; розвиток веб-порталу послуг Пенсійного фонду, залучення до користування його сервісами якомога більшого числа громадян; упровадження для всіх

категорій пенсіонерів електронного пенсійного посвідчення. Учасникам засідання розповіли про стратегічний розвиток комунікацій, мета якого — підвищити рівень довіри громадян до діяльності фонду, зміцнити підтримку реформ, трансформувати традиційну інформаційно-роз'яснювальну роботу в комунікаційну.

Ішлося про міжнародні зобов'язання України щодо переказу пенсій нашим громадянам, які проживають за кордоном, і виплати пенсій пенсіонерам іноземних держав, які проживають в Україні. Як повідомив Олексій Зарудний, Пенсійний фонд активно долучається до загальних процесів реформування пенсійної системи та соціальної сфери. Фахівці фонду опрацьовують проекти нормативно-правових актів, спрямованих на запровадження обов'язкової накопичувальної пенсійної системи і вдосконалення системи страхування з тимчасової непрацездатності.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Київ бачить у НАТО гарантію своєї безпеки

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ГЕОПОЛІТИКА. На всіх двосторонніх зустрічах із міжнародними партнерами, які Президент Петро Порошенко провів під час саміту НАТО у Брюсселі, він порушував питання звільнення українських заручників та політичних в'язнів, яких утримують у тюрмах Росії чи на окупованих територіях. Про це глава держави розповів під час підсумкової прес-конференції. Він відзначив успішність проведення саміту НАТО й повідомив, що всі країни-учасниці «говорили, що підтримка України має покласти в тому, щоб пришвидшувати перспективу членства для нашої країни. Вважаю, що це демонструє ставлення до України і політику того, що двері НАТО відкриті», — констатував Президент.

Петро Порошенко зауважив: «Друзі, нам треба змінювати країну. Нам треба зробити реформи, нам треба забезпечувати сумісність і переведення під стандарти НАТО сектору оборони та безпеки». Він наголосив, що нікому, зокрема й Росії, не вдається заблокувати вступ України до НАТО. «Це суверенне право українського народу, і я як Президент це суверенне право захищатиму», — заявив глава держави.

Мета реформи ЗСУ — досягти стандартів НАТО

Петро Порошенко взяв участь у спеціальній сесії «Розмова з партнерами НАТО» у межах симпозиуму «НАТО залучає», повідомляє прес-служба АП. Під час виступу Президент наголосив, що Росія зруйнувала повсюдну систему безпеки, і НАТО залишається на сьогодні єдиним дієвим механізмом захисту.

«Чи можете уявити, що майже три тисячі українських солдатів було вбито? Понад 10 тисяч цивільних було вбито. Хто відповідальний за ці невинні жертви? Путін», — звернувся до аудиторії Петро Порошенко.

Він пригадав драматичні події лютого 2014 року. «Пу-

тін повторював кілька разів, що в Криму немає російських військ, казав, що це, мовляв, не ми, це громадянський рух, це «зелені чоловічки». А це була російська окупація Криму», — наголосив він.

Петро Порошенко відзначив нашу повну солідарність із Грузією, нагадавши, що 10 років тому, в серпні 2008-го, коли Росія здійснювала агресивну операцію у Грузії, Україна була разом із грузинським народом. Глава держави підкреслив, що, коли один із членів Ради Безпеки ООН став агресором, то механізм повоєнної безпекової системи, яка ґрунтувалася на Раді Безпеки ООН та одностайному при-

йнятті рішень постійними членами, було зруйновано.

«Практика демонструє, що на сьогодні існує лише один дієвий механізм — НАТО. І Україна, яка не хоче нікого атакувати, а хоче лише захистити свій суверенітет, незалежність та цілісність, прагне співпрацювати і бути членом НАТО», — наголосив Президент.

Він нагадав присутнім, що Україна, яка після розпаду Радянського Союзу мала третій найбільший ядерний арсенал у світі, нині має безпекову гарантію у вигляді Будапештського меморандуму.

«Якби Україна досі мала цей ядерний арсенал, то чи стала б вона об'єктом агресії? Ніколи. Відповідно до стратегії нерозповсюдження, ми відмовилися від третього найбільшого арсеналу, натомість отримали гарантії від США, Великобританії, Франції, Китаю та Росії. Де зараз ці гарантії?» — поставив риторичне запитання Петро Порошенко.

Президент розповів, що впродовж чотирьох років російської агресії Україна успішно здійснювала євроінтеграційні кроки: було ратифіковано Угоду про асоціацію, запроваджено безвізовий режим для українців, зону вільної торгівлі з ЄС. І надалі немає наміру уповільнювати цей поступ.

Олеже, живи!

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

За місяць до початку чемпіонату світу з футболу український політичний в'язень Олег Сенцов оголосив голодування з вимогою звільнити всіх бранців Кремля. Це був свідомий крок, розрахований на міжнародний резонанс. На жаль, розрахунок на здоровий глузд та інстинкт самозбереження тих, хто запроторив за ґрати понад сім десятків наших співвітчизників, не хоче визнавати окупацію Криму, підживлює війну на Донбасі, не виправдався. Хоч і не на жарт налякани газлом «Слава Україні!» піарники від футболу вже готуються в неділю роздавати медалі переможцям мундіалю, що таки увійшов в історію як приклад корупції та подвійних стандартів.

Та це лише здається, що час згаяно марно. Хвилю міжнародної підтримки вже не зупинити, а наступною дією точкою тиску може стати гелсінська зустріч президента США Дональда Трампа з президентом РФ. Тож світ укотре закликає світових лідерів: наполягайте на звільненні!

Тим часом учора стало відомо, що мати українського режисера Олега Сенцова попросила Володимира Путіна про помилування сина.

«Усі матері люблять своїх дітей, хочуть їм волі і щастя. Мені важко судити про ступінь провини власного сина, хоч знаю

Мати Олега Сенцова сподівається побачити сина на волі

його як мирного громадянина і людину, захоплену своєю професією — кінорежисурою. Не переконуватиму в невинності Олега, хоч сама в це вірю. Просто скажу, що він нікого не вбивав, уже відсидів чотири роки у в'язниці. Його чекають діти, молодший син страждає на аутизм. Їм погано без нього. Вони ніколи не будуть щасливі без батька», — написала Людмила Георгіївна Сенцова.

Прикметно, що клопотання, яке нібито було написано ще 22 червня, «Ехо Москви» оприлюднило саме в день народження українця. До чого б такий символізм?

Про те, що Олег живий і продовжує голодування, повідомила днями його двоюрідна сестра Наталія Каплан.

«Олег Сенцов живий, він продовжує боротьбу, хоч йому дуже важко. Він щиро сподівається, що звільнення близько, та не тільки його звільнення. Просить обходитися без маніпуляцій і брехні. Вважає, що потрібно говорити правду і не паритися про наслідки — тільки так можлива перемога. Просить не акцентувати все на ньому і не робити з нього головного політв'язня, а розподіляти сили на всіх в'язнів. Сильно постарів і схуд. Говорили багато про що, розлучалися було важко. Розумію, чому він так довго відмовлявся від побачень», — це виклад допису Наталії Каплан на її сторінці у Фейсбуці 5 липня.

Інші вісточки з «Білого ведмеда» можна порухувати на пальцях однієї руки: листи від Сенцова

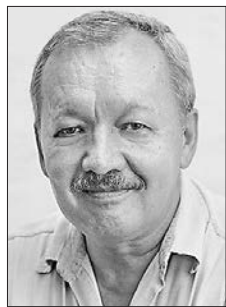
оприлюднили на своїх сторінках у соцмережі акторка Римма Зюбіна та лідер гурту «Бумбокс» Андрій Хливинок, а російські ЗМІ виклали відео півторамисячної давності, зняте путінськими тюремниками, на якому український режисер нібито спілкується телефоном із Ксенією Собчак та її матір'ю. На жаль, українському уповноваженому з прав людини Людмилі Денісовій не дали змоги особисто переконатися, чи живий і як почувається Олег Сенцов. Тож з'яву в російських ЗМІ інформації про смерть українця офіс омбудсмена намагається перевірити.

А весь світ у день народження кремлівського бранця благає: «Олеже, живи!»

І нехай усі новини про смерть будуть фейком.

ПРОШУ СЛОВА!

Не Невська, а Нивська

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

«Наступна зупинка — Вацлава Гавела!» Трамвай рушив, і я почув позаду невдоволене: «Гавела — це колишнього Лепсе?» Обернувшись, побачив чоловіка, мабуть, не місцевого, який, очевидно, давно вже не був у Києві й не їздив швидкісним трамваем на Борщагівку.

Незнайомець вийшов на Гавела-Лепсе, а я почав копірситися в пам'яті: з 2014-го по 2017 рік київська влада, виконуючи вимоги Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», перейменувала 162 об'єкти в столиці. Причому 12 вулиць вона позбавила колишніх назв навіть ще до ухвалення декомунізаційного закону.

До речі, ім'я Івана (Яніса) Лепсе, латиського радянського профспілкового та політичного діяча, революціонера, який жодного разу не був на території України, а провадив свою діяльність здебільшого в більшовицьких столицях, отримав у 1929 році колишній завод, нині об'єднання «Київтрактородеталь». Мабуть, через те, що товариш Лепсе на той час очолював ЦК союзу робітників-металістів.

До липня 2016 року підприємство та бульвар у Солом'янському районі столиці гордо називалися ім'ям латиського революціонера. Поки не завершилося громадське обговорення та онлайн-голосування, на яких Івана Лепсе переміг президент Чехії, драматург, лідер оксамитової революції в Чехословаччині Вацлав Гавел.

Безумовно, дев'ятий та останній президент Чехословаччини (1989—1992 роки), а також перший президент Чехії (1993—2003), дисидент, засновник антикомуністичного руху «Громадянський форум», критик комуністичного режиму, драматург та есеїст Вацлав Гавел був людиною достойною: він привів Чехію до НАТО, модернізував країну для вступу до Європейського Союзу. Але при чому поліція, коли грім порося вбив? Який стосунки до України мав Вацлав Гавел? Невже бульвар у Києві називали на його честь через те, що президент Чехії був учасником інавгурації свого українського колеги Віктора Ющенка на Майдані Незалежності після перемоги Помаранчевої революції в 2005 році?

З таким успіхом можна сьогодні присвоювати київським вулицям імена керівників інших держав, які прихильно ставляться до України. Наприклад, президента Литви Даля Грібаускайте. Стільки, скільки для нашої країни зробила і робить вона, не зробив жоден керівник сусідньої та більш віддалених від нас держав.

Нещодавно був у відрядженні у Львові. Потрібно було знайти одне з міських підприємств на вулиці Джорджа Вашингтона (колишні назви Пасіки Галицької та Батальйонна). Навіть поліцейські не знали, де така вулиця і яким видом транспорту до неї можна дістатися. Бо хто такий для Львова Джордж Вашингтон? Для американців перший президент США (1789—1797 роки), державний діяч, батько-засновник Сполучених Штатів Америки, головнокомандувач Континентальної армії, учасник війни за незалежність Північноамериканських штатів, творець американського інституту президентства, генерал армії США — національний герой. Тож нехай вони й увічнюють його ім'я.

І взагалі нові герої перейменованих вулиць подекуди не мають жодного стосунку до деяких міст. 13 червня ц.р. постійна комісія Київської міськради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків ухвалила рішення про чергову зміну назв деяких вулиць, провулків та площ. Мене, наприклад, здивувало, що вулицю Олександра Бойченка в Дніпровському районі хочуть назвати вулицею Українського Пласту.

Розумію, що Пласт — національна скаутська організація України, мета якої сприяти всебічному патріотичному самовихованню української молоді на засадах християнської моралі. Пластуни ще з дня заснування (1911 рік) були активними учасниками визвольного руху та війн за незалежність УНР та ЗУНР.

Але корінний киянин Олександр Бойченко з Деміївки (до речі, дядько нашого славетного тренера Валерія Лобановського), який навчався в училищі з Миколою Островським і фактично повторив долю письменника (прикутий важкою хворобою до ліжка, написав літературний твір «Молодість»), був палким прихильником українізації ЛКСМУ: виступаючи як генеральний секретар ЦК комсомолу України на IX з'їзді ВЛКСМ у Москві, він закликав не примушувати спілчан-співвітчизників вивчати російську мову. Тоді це був сміливий крок і Олександра могли б просто знищити фізично. Але від розпрази його врятувала... важка хвороба, яка прикувала до ліжка.

Олександр Бойченко був справжнім, а не ура-патріотом тодішньої України. Якраз таких нині й не вистає. І активні декомунізатори повинні це враховувати, ухвалюючи нові рішення, а не завдавати зайвого клопоту співвітчизникам. Бо навіть невинна (на перший погляд) зміна літери «е» на «и» у назві Невського провулка (у Шевченківському районі столиці) і такої самої вулиці може створити багато додаткових проблем жителям перейменованого Нивського.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИПро уповноваження П. Петренка
на підписання Договору між Україною
та Аргентинською Республікою про взаємну правову
допомогу у кримінальних справах

Уповноважити Міністра юстиції України ПЕТРЕНКА Павла Дмитровича на підписання Договору між Україною та Аргентинською Республікою про взаємну правову допомогу у кримінальних справах.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
10 липня 2018 року
№99/2018-рп

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИПро уповноваження П. Петренка
на підписання Договору між Україною
та Аргентинською Республікою про видачу
правопорушників

Уповноважити Міністра юстиції України ПЕТРЕНКА Павла Дмитровича на підписання Договору між Україною та Аргентинською Республікою про видачу правопорушників.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
10 липня 2018 року
№100/2018-рп

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 липня 2018 р. № 522
Київ

Про затвердження Меморандуму
між Кабінетом Міністрів України
та Урядом Королівства Саудівська Аравія
про інвестиційне співробітництво у сфері
сільського господарства

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Затвердити Меморандум між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Саудівська Аравія про інвестиційне співробітництво у сфері сільського господарства, вчинений 1 листопада 2017 р. у м. Ер-Ряді.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 липня 2018 р. № 523
Київ

Про визнання такою, що втратила чинність,
постанови Кабінету Міністрів України
від 13 жовтня 2015 р. № 827

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 13 жовтня 2015 р. № 827 «Про затвердження Порядку призначення на посаду керівників загальноосвітніх навчальних закладів державної форми власності» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 84, ст. 2808).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 липня 2018 р. № 524
Київ

Про внесення зміни у додаток до Положення
про набори даних, які підлягають оприлюдненню
у формі відкритих даних

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести зміну у додаток до Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 85, ст. 2850; 2018 р., № 15, ст. 506), виключивши у розділі «Казначейство» позицію «Автоматизована інформаційна система Державної казначейської служби України обліку доходів та видатків бюджетів усіх рівнів».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 липня 2018 р. № 462-р
Київ

Про застосування переговорної процедури закупівлі

З метою забезпечення захисту прав та інтересів України під час розгляду у закордонних юрисдикційних органах справи за участю іноземного суб'єкта та України на підставі відповідного рішення міжвідомчої робочої групи дозволити Міністерству юстиції здійснити у 2018 році закупівлю юридичних послуг, пов'язаних із захистом прав та інтересів України під час визнання та звернення до виконання рішення господарського суду м. Києва у справі № 910/18299/16 в іноземних юрисдикціях, із застосуванням переговорної процедури закупівлі відповідно до пункту 7 частини другої статті 35 Закону України «Про публічні закупівлі».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 липня 2018 р. № 463-р
Київ

Про підписання Угоди між Кабінетом Міністрів
України та Урядом Федеративної Республіки
Бразилія про співробітництво і взаємну допомогу
в митних справах

Схвалити проект Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Бразилія про співробітництво і взаємну допомогу в митних справах. Уповноважити першого заступника Міністра фінансів Маркарову Оксану Сергіївну підписати зазначену Угоду.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Ще раз про дружбу й істину
БЕЗ БІЛИХ ПЛЯМ. У Луцьку відбулася презентація вагомого
дослідження львівського історика професора Богдана Гудя

Оксана КАЛІЩУК,
доктор історичних наук,
професор,
Валерій МЕЛЬНИК,
заслужений журналіст
України,
для «Урядового кур'єра»

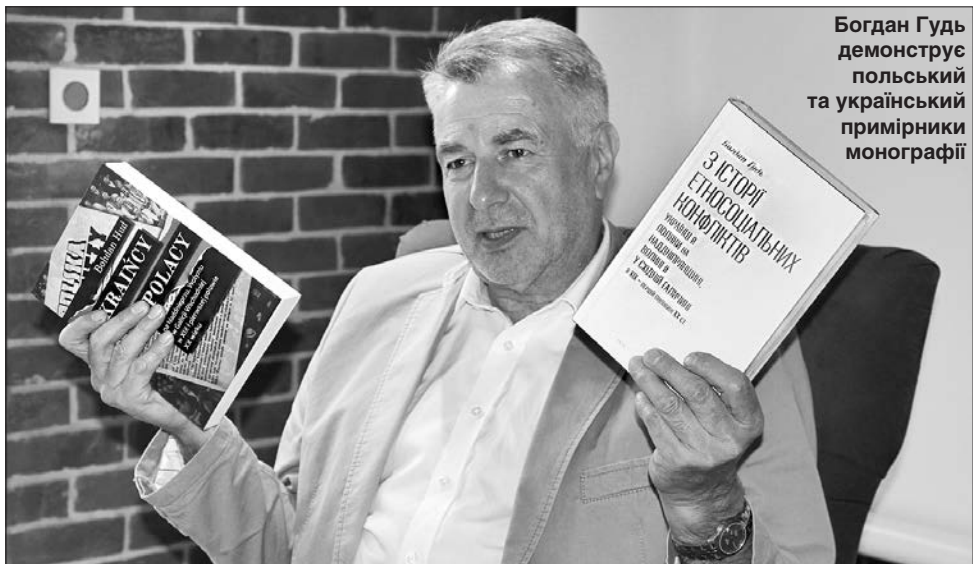
У межах започаткованого Волинською крайовою організацією Всеукраїнського товариства «Просвіта» проекту «Тільки правда нам важлива» автор представив книжку «З історії етносоціальних конфліктів. Українці й поляки на Наддніпрянщині, Волині й у Східній Галичині в XIX — першій половині XX ст.». Вона щойно побачила світ у харківському видавництві «Акта».

Дотично
до кожного
українця

Цей захід, можливо, не вартий був би такої пильної уваги, якби не тема, що зачіпає не лише фахівців-істориків, а й кожного українця. Адже на зустрічі йшлося про непрості сторінки спільної українсько-польської історії, навколо яких твориться чимало міфів. За твердженням Людмили Стрільчук, лише аналіз написів на хрестах, встановлених польською стороною на Волині, увиразнив використання нічим не обґрунтованих даних. Наприклад, в Охнівці та Домінополі встановлення пам'ятних знаків не лише не погоджено з офіційною українською владою, а й вони містять цифри, не підтверджені жодними джерелами та документами.

Волинський дослідник Ярослав Царук, який об'їздив на Волині майже всі місця польсько-українських трагедій і опитав тисячі свідків спровокованої з Москви і Берліна біди 1943-го, таких фальсифікацій фактів може назвати сотні. Поляки у них, як правило, мають вигляд безневинних жертв. І при цьому ретельно замовчують трагедії села Красний Сад. У ньому ще на Великдень 1943-го поляки за підтримки німців вбили 104 українці, а саме село розграбували і спалили...

Вочевидь, дослідження науковців мають стати запобіжниками, які не допускають таких маніпуляцій. Такі видання, як «З історії етносоціальних конфліктів. Українці й поляки на Наддніпрянщині, Волині й у Східній Галичині в XIX — першій половині XX ст.» не можуть залишатися просто на полицях. Книжку, до речі, вже видано польською, вона доступна не лише пересічним читачам із-за Бугу, а й політикам, дослідникам «волинської трагедії». Тобто всім, хто хоче знати правду, а не вимальовувати зручні схеми про «зарізяк-українців» для поль-

Богдан Гудь демонструє польський та український примірники монографії

Фото Валерія МЕЛЬНИКА

ДОСЬЄ «УК»

Богдан Гудь. Доктор історичних наук, професор Львівського національного університету ім. Івана Франка, автор досліджень з історії польсько-українських відносин «Нелегка дорога до порозуміння» (1997), «Українці і поляки. Хто винен?» (2000), «Україно-польські конфлікти новітньої доби: етносоціальний аспект» (2011) та інших.

ських політиків крайнього правого спрямування.

У дискусіях навколо українсько-польських конфліктів, особливо щодо волинських подій, можемо спостерігати своєрідне зачароване коло. Часто, ведучи розмову про них, надто багато уваги приділяють політичному чиннику. Ніхто не заперечує, до прикладу, того, що в українсько-польському протистоянні у роки Другої світової війни чималу роль відігравала позиція українського та польського підпілля, бачення українським та польським політичним провідом післявоєнної долі Волині, Східної Галичини, Холмищини та Підляшшя.

Праці Богдана Гудя доводять, що етносоціальний чинник, життєвий досвід поколінь жителів цих земель важив не менше. Тому, як стверджує Богдан Гудь, з'ясування причин хвилі жакливого насильства на Волині та у Східній Галичині, показ українського невдоволення і причин антипольських настроїв Гжегожа Мотики надала вже мільйон доларів. Натомість українські дослідники найчастіше не лише працюють за власні кошти, а й змушені шукати тих, хто профінансує їхню вкрай потрібну нашої державі працю.

Адже, як зауважила лікар-офтальмолог Тетяна Єремеева, яка взяла на себе оплату видання книжки Б. Гудя, фінансування політики пам'яті в Україні порівняно з Польщею істотно програє. І науковці потрапляють у замкнене коло, коли вони не лише досліджують минулину за власні гроші, а й змушені шукати кошти на друк своїх праць.

Саме тому в Україні мають існувати засадничі речі, які повинна підтримувати держава. І щодо таких видань має бути державна політика сприяння. Хтозна, чи була б нині війна на сході країни, якби після здобуття незалежності Україна спрямувала десятки мільйонів гривень на видання і масове поширення білої книги злочинів комунізму, проведення декомунізації. Тепер же треба платити людськими життями і витрачати мільярди, аби втримати атаку «руського міра».

мі позиції українських дослідників. Тож те, що дослідження Богдана Гудя вийшло друком і польською, й українською мовами, дуже важливо. Адже дає змогу вийти за межі національних гетто.

Вкладайте
у слово!

У присутніх на луцькій презентації мимоволі стало запитання: «А що ж у цій ситуації робити?»

За твердженням Богдана Гудя, Польська держава на фінансування досліджень і видавничої активності нинішнього основного рушія антиукраїнських настроїв Гжегожа Мотики надала вже мільйон доларів. Натомість українські дослідники найчастіше не лише працюють за власні кошти, а й змушені шукати тих, хто профінансує їхню вкрай потрібну нашої державі працю.

Адже, як зауважила лікар-офтальмолог Тетяна Єремеева, яка взяла на себе оплату видання книжки Б. Гудя, фінансування політики пам'яті в Україні порівняно з Польщею істотно програє. І науковці потрапляють у замкнене коло, коли вони не лише досліджують минулину за власні гроші, а й змушені шукати кошти на друк своїх праць.

Саме тому в Україні мають існувати засадничі речі, які повинна підтримувати держава. І щодо таких видань має бути державна політика сприяння. Хтозна, чи була б нині війна на сході країни, якби після здобуття незалежності Україна спрямувала десятки мільйонів гривень на видання і масове поширення білої книги злочинів комунізму, проведення декомунізації. Тепер же треба платити людськими життями і витрачати мільярди, аби втримати атаку «руського міра».

Розплачуємося життями найкращих синів України за власну ідеологічну недолюдність та недалекоглядність.

Держава без сприйнятої суспільством національної ідеї, про пошук чи формування якої йдеться вже десятки літ, — що судно без вітрил, стерня й капітана.

У боротьбі за душі й розум людей книжка може бити не гірше від кулі. Коли українські очільники нарешті зрозуміють, що ідеологічний мотлох з-за східного і західного кордонів в умовах гібридної війни можна буде перетворювати на ніщо лише за умови системної роботи в цьому напрямі, яка щедро фінансуватиметься в межах відповідної державної програми?

Без цього ми й надалі програватимемо дипломатичні війни. Як під час нещодавнього внесення польським парламентом змін до так званого бандерівського закону. Тоді, нагадаємо, українська частина проблемних питань залишилася без змін і в польському законодавстві було скасовано лише ті пункти, які дратували Ізраїль і США.

Напевно, можна говорити, що жодні аргументи в українсько-польському діалозі навряд чи будуть почуті, доки польська партія «Право і справедливість» дотримується певної наперед визначеної лінії. Однак крім владної верхівки є польське суспільство, і ставлення пересічних поляків до українців значно важливіше. До того ж, недооцінка важливості соціально значущих наукових проектів дуже дорого обходиться і може бути непередбачуваною в умовах гібридної війни, яку веде проти України Росія.

Так чи інакше, але виважені виклади професора Богдана Гудя вкотре переконують, що українці і поляки — народи, приречені на сусідство. І попри те що в історії у відносинах між нами було різне, а сучасні відносини між Києвом і Варшавою не найкращі, українці й поляки мусять порозумітися. І не дозволяти минулому шкодити майбутньому.

ЛЮДИ І ЧАС

Авторська рубрика лауреата премії ім. Івана Франка Віктора ШПАКА («Урядовий кур'єр»)

110 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВАСИЛЯ БАРКИ

Ворог усіх,
хто чинить насильство

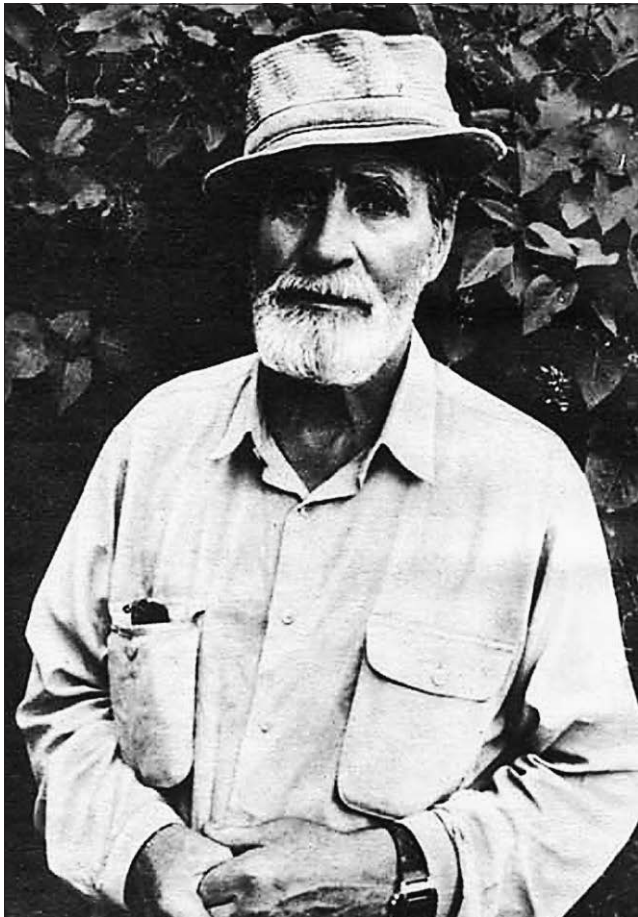
ПОСТАТЬ. Для більшості українців прозаїк, поет і літературознавець Василь Барка залишається тільки автором роману «Жовтий князь», присвяченого подіям Голодомору. На відміну від нещадних критиків цього твору, які звинувачують автора у прямолінійності зображення персонажів, письменник дивом пережив страхоту голоду на українській Кубані, а тому від імені мільйонів загинувших мученицькою смертю земляків має вистраждане право на нетолерантність.

Далеко від рідної землі уроженець Полтавщини Василь Очеретко (таким було справжнє прізвище літератора) опинився не з власної волі. Випускника Лубенського педагогічного технікуму направили вчителювати у селище Сьома Рота на Донбасі, де у молодого романтика-ідеаліста відразу не склалися стосунки із місцевим начальством. Отож у 1928 році Очеретко роз'їзав цю проблему кардинально, вступивши на факультет української філології Краснодарського педінституту.

Уже за рік вірші молодого автора, підписані псевдонімом Василь Очерет, надрукував журнал «Червоний шлях», що виходив у тодішній столиці України Харкові. Ще через рік поет дебютував збіркою «Шляхи», нещадно засудженою як «буржуазно-націоналістична» із релігійними мотивами.

Поета відправили набиратися «пролетарського духу» на завод «Красноліт», після річного стажування на якому Василь Очерет видав книжку поезій «Цехи», якої згодом соромився. Кінець українізації, свідком якої молодий літератор став на Кубані, і жорстокий Голодомор, організований Сталіним на всіх населених українцями територіях, спричинили до остаточного прозріння.

Не бажаючи брехати собі і читачам, Василь Барка став науковцем, досліджуючи західноєвропейську літературу середніх віків. З початком радянсько-німецької війни перед поетом, як і перед мільйонами вцілілих у роки Голодомору українців, постала складна дилема. Згодом Василь Барка напише про неї у

Російськомовна Вікіпедія стверджує, що Василь Барка — Шевченківський лауреат, хоч померлого на чужині аж у 2003 році митця так і не вшанували цією відзнакою

романі «Рай»: «Вибрати трудно, бо «два чоботи — пара»: московський і берлінський. Хто з українців битиметься проти червоної смерті — матиме рацію; хто битиметься проти чорної — теж матиме рацію, як і той, хто битиметься проти обох».

Боець народного ополчення, важко поранений солдат-байтер на німецькій землі — такі основні віхи біографії Василя Барки у воєнні роки. Не очікуючи нічого доброго від сталінських визволителів та чудово усвідомлюючи, що, навіть не загинувши у ГУЛАГу, він знову буде приречений на мовчання, письменник обрав еміграцію. Спроба нелегально потрапити у Францію завершилась ув'язненням, а у США на перших порах довелося працювати кочегаром, прибиральником, мийником вікон. Чужа земля так і не стала для Васи-

ля Барки рідною, бо він завжди залишався самим собою та, за власним визнанням, «ворогом всіх, хто чинить насильство».

«Поет зобов'язаний бути непокірним і неслухняним, повинен іти тільки своєю, призначеною йому від народження стежкою», — це не просто красиві слова, це сенс життя патріота і митця. Його твори годі втиснути навіть у 50-томне видання, однак він ніколи не мав за океаном власного житла. Уже після проголошення незалежності України численні гості з рідного краю захоплювались романтичною «вежею зі слонової кістки», у якій мешкав Василь Барка, — нікому не потрібну колишню водонапірною вежею з цегли. Класик української літератури жив і помер у злиднях, але вважав себе щасливим, бо «написав твори, про які мріяв, і знав, що вони будуть допомогою в духовному житті мого народу».

100 РОКІВ ЗАБОРОНИ БІЛЬШОВИКАМИ ГАЗЕТИ «НОВАЯ ЖИЗНЬ»

«Несвоєчасні думки»
Максима Горького

УРОК. На відміну від розтиражованих за радянських часів віроповіданих нарисів і статей Горького, у яких він співав дифірамби більшовикам, у 1917—1918 роках пролетарський письменник ще був чесним в оцінках. «Ленін — людина талановита. Він має всі риси вождя, а також необхідну для цієї ролі відсутність моралі і безжальне ставлення до народних мас», — писав «буревісник революції» на сторінках газети «Новая жизнь».

Регулярні публікації Горького, що друкувались у рубриці «Несвоєчасні думки», не втрачали актуальності досі, бо вони не лише про більшовиків, а насамперед про політику, «подібну до нижчих фізіологічних потреб, із еди-

ною різницею, що потреби політичні здійснюються публічно». Причому на виправдання своїх брехні і прорахунків говорять, що «лише той, хто нічого не робить, не помиляється, хоч у нас хай що роблять — помиляються».

«Негативних явищ багато, а де позитивні?» — ставив далеко не риторичне запитання Горький, прямо заявляючи, що перерозподіл власності не збільшує загального багатства держави, а заміна царського самодержавства владою узурпаторів не є торжеством демократії. Не дивно, що більшовики недовго терпіли малоприємну чесність «буревісника революції» та заборонили газету «Новая жизнь», продемонструвавши, що прагнуть жити і керувати по-старому.

120 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГЕОРГІЯ ЛАНГЕМАКА

Творець реактивних
снарядів

ГОРДИСТЬ. 20 серпня 1939 року п'ятірка радянських винищувачів І-16 під час боїв біля річки Халхин-Гол зустріла набагато численнішу групу японських літаків. Ворожі пілоти вже раділи цілком прогнозованій перемозі, коли ще за кілометр до супротивника зазнали несподіваного удару.

Два літаки упали на землю, ще кілька було пошкоджено. Їх вивчення вже після приземлення засвідчило, що це результат обстрілу снарядами великого калібру. Отож японці розпочали пошук вміло замаскованої наземної зенітної батареї, бо тодішні літаки ще не мали на озброєнні потужних гармат.

Лише після того як ретельне обстеження підозрілої території закінчилось нічим, японці пов'язали спочатку проігноровані ними свідчення пілотів про незрозумілі спалахи під крилами радянських винищувачів із розгромом своєї авіагрупи. Так відбулось бойове хрещення перших у світі авіаційних ракет класу «повітря — повітря» чи, як їх називали в СРСР, реактивних снарядів РС-82.

На час успішного застосування цієї новітньої зброї не баченого для тодішніх літаків калібру 82 мм її головний творець Георгій Лангемак вже розстріляни, звинувативши у шкідництві, шпигунстві та участі в антирадянській терористичній організації. Через кілька місяців уже на фінській війні успішно застосували ще одну розробку репресованого винахідника — ракету «повітря — земля», яка мала назву РС-132.

Винаходом принципово нового виду озброєнь заслуги Лангемака не обмежуються. Сконструйовані ним ракети та розроблені формули, які дали можливість без тривалих експериментів розрахувати найоптимальнішу геометрію сопла твердопаливного реактивного двигуна, стали основою для створення реактивних снарядів М-8 і М-13 та установок залпового вогню — «катюш».

Отож цілком заслужено нашого земляка, який народився у Старобільську на Луганщині в родині етнічного німця, у 1991 році посмертно удостоїли звання Героя Соціалістич-

Три командирські шпалі в петлицях та вагомий внесок у розвиток новітніх озброєнь не врятували ні Лангемака, ні його дружину з дітьми від трагічної долі «ворогів народу»

ної праці за участь у створенні «катюш». Не менший його внесок у розроблення теорії реактивного руху, адже написана Лангемаком і майбутнім творцем ракетних двигунів перших космічних кораблів людства Валентином Глушком книжка «Ракети, їх будова і застосування», видана у 1935 році, стала першим практичним посібником із ракетобудування.

Видатний теоретик і практик реактивних ракет закінчив гімназію у Єлисаветграді (нині Кропивницькому) і мріяв присвятити життя вивченню японської філології. Однак Перша світова війна поалама всі плани, змусивши стати військовим. Є свідчення, що у 1918 році Лангемак служив у військах гетьмана Павла Скоропадського, а потім був зарахований на історико-філологічний факультет університету в Одесі.

Однак колишнього офіцера-артилериста примусово мобілізували до Червоної армії, де талановитий фахівець зумів зробити стрімку кар'єру. Лангемак навіть прийняв до лав більшовицької партії та по закінченні військово-технічної академії призначили начальником артилерії Чорноморського флоту. Однак за вічання у церкві червоного командира позбавили партійного квитка, а військово-морську службу замінила робота у газодинамічній лабораторії,

підсумком об'єднання якої із групою вивчення реактивного руху стало створення Реактивного науково-дослідного інституту.

Саме цей заклад став кузницею майбутніх кадрів для підкорення космосу, першими кроками на шляху до якого були створені нашими земляками Сергієм Корольовим і Георгієм Лангемаком ракети на рідкому і твердому паливі. Історія довела перспективність обох напрямів. Однак якщо Корольову вдалось дивом вижити у таборі на Колимі, то заарештованого 2 листопада 1937 року Георгія Лангемака вже 11 січня 1938-го розстріляли. На списку, яким затверджено смертний вирок геніальному творцю ракетної техніки, стоять візи Жданова, Молотова, Кагановича і Ворошилова.

Так обірвалося життя вченого і конструктора, який був не менш талановитим, ніж Сергій Корольов. Загибель Лангемака фактично поставила хрест на будівництві в СРСР космічних твердопаливних ракет, хоча внесок у перемогу над Гітлером розроблених вченим реактивних снарядів та створеної на їх основі «катюші» безцінний. Тим гірніше усвідомлювати, що його трагедія — лише одна з десятків чи навіть сотень мільйонів, якими більшовики щедро вистелили дорогу до міфічного раю на землі з назвою «комунізм».

25 РОКІВ СКАСУВАННЯ ООН ПРИВЛАСНЕННЯ СЕВАСТОПОЛЯ РОСІЄЮ

Великодержавний замах
на Крим

ШОВІНІЗМ. 9 липня 1993 року Верховна рада Росії проголосила український Севастополь російським. Жоден із депутатів не проголосував проти і лише один утримався.

20 липня це рішення розглянула Рада Безпеки ООН, яка визнала його не сумісним із міжнародним правом та оголосила таким, що не має сили. Це стало можливим лише тому, що представник Росії не застосував права вето, адже у Кремлі ще усвідомлювали слабкість своєї країни.

Продемонстрований ще у 1993 році шовінізм росіян привів до влади Путіна, розплачуватися за злочини якого доведеться всій Росії

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Молодий кримський художник Сергій Корабельников за роботою

На портретах — понад 70 політв'язнів

Василь БЕДЗІР, «Урядовий кур'єр»

ТВОРЧИСТЬ. Молодий кримський художник Сергій Корабельников разом з товаришем (його прізвище він з певних міркувань не оприлюднює) створив понад 70 портретів нинішніх українських політв'язнів. Серед них Олег Сенцов, Павло Гриб, Микола Семена, Руслан Зейтуллаєв, Емір-Усеїн Куку та інші. Є й вже звільнені з російських в'язниць Ільмі Умеров і Ахтем Чийгоз. Портрети виконано у стилі гіперреалізму (максимальна наближеність до реалій), щоб добилися ефекту живих зображень.

Сергій Корабельников кримчанин, і йому ця тема особливо болить. «Мене зачіпає, бо це мої земляки, права і свободи яких обмежують. Здебільшого вони кримські татари, — розповідає Сергій. — Їх піддають репре-

сіям з релігійних міркувань, адже Росія утискує мусульман після анексії Криму. Частина ув'язнених страждає через українські переконання».

Випускник Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури в Києві, Сергій два роки брав участь у закарпатському конкурсі з образотворчого мистецтва «Срібний мольберт». Щоразу приїжджає у край за Карпатами, щоб відчути подих гір, які багато в чому відмінні від Кримських, але такі самі бажані й рідні.

Талановитий кримчанин за підсумками цьогорічного «Срібного мольберта» отримав спеціальну премію від партнера конкурсу — журналу «Образотворче мистецтво». Творчі часопису, який є офіційним друкованим виданням Національної спілки художників України, пообіцяли опублікувати репродукції творів Сергія Корабельникова в одному з номерів.

На Казбеку будуть прапори України і Краматорська

Павло КУЩ, «Урядовий кур'єр»

ЕКСПЕДИЦІЯ. 11 липня 11 альпіністів з Донецької області вирушили в експедицію, мета якої — сходження на гору Казбек на кордоні Грузії та Північної Осетії. З ініціативою підкорити гірську вершину вийшли активісти міського клубу альпіністів і скелелазів «Краматорськ», які

звернули увагу на наступну поважну дату. Цього року місто Краматорськ відзначає 150-річчя, і саме півстоліття тому, 1968-го, відбулося найперше сходження на Казбек, висота якого 5033 метри. Тож оскільки експедицію вирішили присвятити місту і круглій даті, у складі групи альпіністів на Кавказ вирушають п'ятеро краматорців. Вік учасників мандрівки 15—65 років,

а для наймолодшого альпініста — місцевого десятикласника це буде перше серйозне випробування в горах.

За словами керівника клубу альпіністів «Краматорськ» Романа Стрельникова, саме сходження на п'ятитисячник може тривати п'ять днів. На маківці гори Казбек представники Донецчини планують встановити прапори України і Крама-

торська, які їм напередодні вручив міський голова Андрій Панков. «Спасибі вам за ініціативу і такий подарунок до ювілею нашого міста. Упевнений, що ви здолаєте вершину і встановите там прапори України і Краматорська», — зазначив він. До речі, місцева влада, підтримуючи проект, надала кошти на необхідне спорядження і проїзд альпіністів до Грузії.

Рівненському футболу — 100 років

Долучитися до історії обласного футболу змогли і ветерани спорту, і молодь

Інна ОМЕЛЯНЧУК, «Урядовий кур'єр»

ІСТОРІЯ СПОРТУ. Виставка, що відкрилася в Рівненському обласному краєзнавчому музеї, — це перша спроба систематизувати історію рівненського футболу й донести її найцікавіші моменти до сучасників. «Вона цілком може стати основою для майбут-

нього музею спортивної слави Рівного», — вважають колишні футболісти і фанати, які цими днями просто-таки переповнюють музейний простір. Адже тут історичні фото з життя рівненських футбольних команд, унікальні речі спортсменів, документи, що досі зберігалися в домашніх архівах.

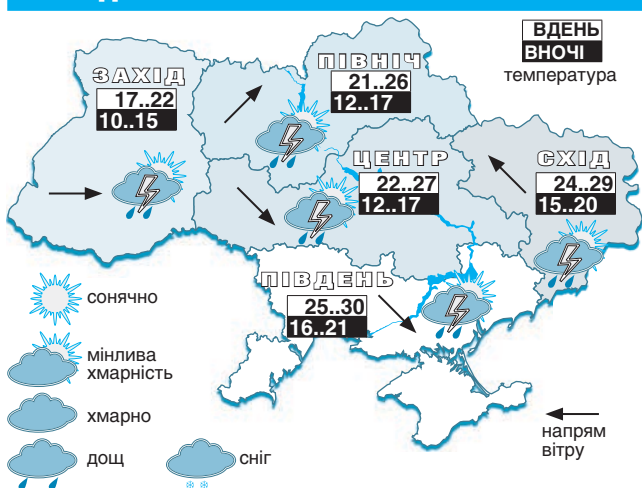
«Історія рівненського футболу розпочалася 1918 року з

єврейського спортивного клубу «Маккабі». Його майданчик був поряд із палацом Любомирських на вулиці Замковій і поступово сформувався як стадіон на місці сучасно-

го стадіону, — розповідає автор виставки Галина Данилюк. — А ось команда неодноразово змінювала назву: «Погунь», «Локомотив», «Динамо», «Колгоспник», «Горинь», «Авангард» і врешті «Верес». Саме гра у складі «Вереса» стала сходженням у футбольній кар'єрі голкіпера «Шахтаря», «Металурга» та «Ворскли» Сергія Долганського. Його родина, яка живе у Здолбунові, надала для виставки іменні футболки та м'яч, спортивні нагороди. А заслужений суддя з Рівного Віталій Марчук, який понад 40 років присвятив футболу, зберіг у своїх архівах унікальні документи команди.

Ознайомитися з історією рівненського футболу в спогадах та цікавих експонатах можна до 19 серпня.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 15 ЛИПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+12 +17	+21 +26	Черкаська	+12 +17	+21 +26
Житомирська	+11 +16	+19 +24	Кіровоградська	+13 +18	+22 +27
Чернігівська	+12 +17	+22 +27	Полтавська	+13 +18	+22 +27
Сумська	+12 +17	+23 +28	Дніпропетровська	+14 +19	+24 +29
Закарпатська	+11 +16	+21 +26	Одеська	+15 +20	+25 +30
Рівненська	+10 +15	+17 +22	Миколаївська	+14 +19	+25 +30
Львівська	+10 +15	+17 +22	Херсонська	+16 +21	+26 +31
Івано-Франківська	+10 +15	+16 +21	Запорізька	+15 +20	+26 +31
Волинська	+10 +15	+17 +22	Харківська	+14 +19	+24 +29
Хмельницька	+10 +15	+18 +23	Донецька	+16 +21	+25 +30
Чернівецька	+11 +16	+19 +24	Луганська	+14 +19	+24 +29
Тернопільська	+10 +15	+17 +22	Крим	+17 +22	+25 +30
Вінницька	+11 +16	+21 +26	Київ	+15 +17	+23 +25

Укргідрометцентр

Юні гирьовики готуються до чемпіонату світу

Іванка МІЩЕНКО для «Урядового кур'єра»

ЗНАЙ НАШИХ! Великою перемогою учні середньої школи села Просторе, що на Білокуракинщині, завершили навчальний рік. А новий розпочнуть з участі в чемпіонаті, який відбудеться в Узбекистані. І хоч зараз канікули, спортсмени не полишають тренувань.

«На чемпіонаті світу завоював дві золоті медалі: у ривку з результатом 131 підйом (вага гирі 24 кг) та у поштовху з результатом 61 підйом 24 кг гирі», — розповідає 15-річний Роман Уразолієв. Він займається гирьовим спортом лише рік. І вже які успіхи! Каже, що на чемпіонаті світу серед юнаків та дівчат їздив разом з дівчатами зі спортивного клубу «Спарта». Вони теж привезли з високих змагань і «золото», і «срібло».

Але ще кілька років тому в селі Просторе про такі нагороди тільки мріяли. Аж доки тут не з'явився вимушений переселенець з Антрацита Максим Васильєв.

«Його підприємство надає допомогу односельцям у розвитку медицини, освіти, культури і спорту. Тренер, який працює в місцевій школі і веде заняття гирьовим спортом, зумів захопити мрією про перемоги. Було відремонтовано приміщення для тренувань та закуплено нове обладнання. Тепер із 76 дітей, які навчаються в тутешній школі, 22 ходять на тренування з гирьового спорту», — розповідає голова Білокуракинської РДА Сергій Іванюченко.

Гирьовик з Просторого Роман Уразолієв привіз із чемпіонату світу дві медалі